

[Fuglsang]

konkret situations årsager, og hvad det engang kan føre til.

Der var i hr. Glistrups tale ikke ret mange ting, som ikke blev rodet ind for at prøve at redde skårene af den tavshed, man har udvist til dato, men sagens kerne er jo, som hr. Kofoed sagde, at den lovgivning, vi behandler her, hverken er årsag til eller vil forværre følgerne af den situation, fiskeriet befinder sig i.

Hr. Glistrup sagde, at en slatten fiskeriminister – hvis jeg hørte ret – skulle se at få forhandlingerne i gang, men sagens kerne er jo, at vi ikke er i stand til at forhandle alene, hverken det ene eller det andet sted. Sagens kerne er jo, at selv i indhavet Østersøen er vi ude af stand til at forhandle med vores nærmeste naboer om fiskerikvoterne dér, fordi blandt andre hr. Glistrup har overladt al magten til at forhandle også på danske fiskeres vegne til Bruxelles. Det vil sige, at hvad der skal ske i Østersøen, hvilke kvoter der skal være dér, det bestemmes af Frankrig, Italien, Holland og Belgien, helt uden for Østersøen, hvor vi højst kan gå ind som en handelsvare. Men alt skal gøres for at redde stumperne i sidste stund. Det gjorde hr. Glistrup sit bedste for, men det burde dog ikke lykkes.

Wissing (FP):

Den sidste uges begivenheder har vist, at problemerne i dansk fiskeri er meget store, og da vi her i tinget i dag skal færdigbehandle et lovforslag om ændring af saltvandsfiskeriloven, må det være helt relevant at få opklaret, om denne lovændring på nogen måde kan være med til at hjælpe dansk fiskeri ud af den nuværende krisituation.

Det er efter min mening ikke tilfældet. Det er et lovforslag, som ikke på nogen måde løser fiskeriets problemer, men lader en hel række sagesløse mennesker undgælde på et forfejlet grundlag. Det er nemlig helt forkert at tro, at hvis man blot standser, forbyder eller drastisk nedskærer det fiskeri, som udoes af ikke-erhvervsfiskere, i dette tilfælde fritids- og bierhvervsfiskere, så vil der blive væsentligt bedre fangstmuligheder for det egentlige erhvervsfiskeri. Af den undersøgelse, som blev foretaget af Dansk Fiskeriforening i 1972, sammenholdt med oplysningerne fra Danmarks Statistik om totalfangsterne i

1972–75, fremgår det, at bierhvervsfiskernes fangster for de nævnte år andrager fra 0,15 til 0,19 pct. af det samlede danske fiskeri. Selv om der ikke foreligger nogen opgørelse for fritidsfiskernes vedkommende, så vil jeg vove at påstå, at hvis det blev undersøgt, så ville det dreje sig om fangster i noget lignende størrelsesforhold.

Derfor er lovforslaget uden betydning for dansk fiskerierhverv, men det er ikke uden betydning for de mange, der nu får slået deres tilværelse mere eller mindre i stykker. For mange af disse mennesker drejer det sig om en livsform, som nu vil være helt eller delvis forbudt. Hvor mange af disse der nu i de kommende år vil blive lovovertrædere på dette område, hvor der hidtil kun har været få lovovertrædelser, kan jeg ikke have nogen anelse om. Men det kunne interessere mig at vide, om fiskeriministeren har udarbejdet planer om ansættelse af en hær af kontrollører, og ligeledes om der foreligger retningslinjer for, hvorledes man vil finde og straffe de forventede lovovertrædere.

Nu ville det være forkert, hvis det kun skulle være ministeren, der skulle høre bebrejdelser for denne famøse forbudslov. Jeg vil benytte lejligheden til også at rette en bebrejdelse mod de mennesker, der har givet ministeren inspiration til at fremsætte et lovforslag, der ikke kan gavne nogen, men kun vil spolere en meningsfyldt tilværelse for mange tusinde medborgere. Og jeg vil fremfor alt bebrejde de politikere, der her fra denne talerstol har givet udtryk for, at de er meget betænkelige ved de restriktioner, som lovforslaget indeholder, at de alligevel vil stemme for.

Det er nok ikke muligt at ændre afgørelsen i dag, men jeg håber og tror, at det på et senere tidspunkt vil gå op for de fleste, at vedtagelsen af dette lovforslag var en beklagelig fejltagelse, og at vi derefter vil finde ud af at få denne fejltagelse gjort god igen.

Fiskeriministeren (Svend Jakobsen):

Måtte jeg starte med at sige, at når man som hr. Glistrup altid er parat til at fiske i rørt vande, så kommer man jo galt af sted, således som det også er illustreret her af hr. Kofoed og hr. Fuglsang og senest af hr. Wissing, der også benytter lejligheden til at kritisere dem, som måtte have givet ministeren